

1. Chval - te Nej - moc - něj - ší - ho,
 chval - te Nej - svě - těj - ší - ho,
 jenž na vý - so - stech se - dí,
 na všech - no ja - sně hle - dí,
 pl - ný cti a ve - leb - no - sti.
 Pro moc - né skut - ky je - ho
 ko - na - né dne kaž - dé - ho,
 chval - te jej se vši vděč - no - sti.

2. Chvalte Boha, on je Pán, / nejsvětějším budiž zván. /
 Všude jeho moc je znát, / co chce, musí též se stát. / Chvalte
 Boha písní slavnou! / Zvukem trub i píšťal hrou / slaven buď,
 i citarou! / Chválu pějte neúnavnou!

3. Chvalte Boha v nebesích, / postrach nespravedlivých! /
 Bubny hřmí a loutny zní, / varhan příboj zaduní, / housle,
 cimbál zvučí chválou! / Všem vládne Tvůrce náš, / nad vším
 drží věčnou stráž. / Vždy je naší pevnou skálou!

T: Jiří Střejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 /

Kamil Bednář, Evangelický zpěvník, 1979

M: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562 /

Písně duchovní evanjelistské, 1615